

siteret til andet sygehus/anden afdeling, omvisiteret til speciallæg, afsluttet af egen læge, afsluttet på grund af annullering, død, uoplyst eller andet). Oplysningerne i registeret kan detaljeres på forskellig vis. Afslutningsårsagen kan f.eks. fordeles på patientgrupper, afdelinger, sygehuse og amter.

Som det fremgår, er der allerede igangsat en række initiativer med henblik på at få et retvisende billede af ventetider og ventelisternes størrelse.

Sundhedsstyrelsen vil fremover hver måned sende oplysninger om ventetider og ventelister til de enkelte amter og sygehuse med henblik på en ensartet information af borgerne i forbindelse med valg af sygehus.

Spm. nr. S 11

Til skatteministeren (3/10 95) af:

Jes Lunde (SF):

»Vil ministeren oplyse lovgrundlaget for den praksisændring, der er sket i genoptagelsessager, hvor en skatteyder er blevet beskattet af en indkomst, der senere er blevet tilbagebetalt, ligesom det bedes oplyst, om ministeren vil overveje at forøge mulighederne for genoptagelse i sådanne sager via f.eks. en ændring af genoptagelsescirculæret?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er en gennemgang af praksis i genoptagelsessager i Tidsskrift for Skatter og Afgifter nr. 32, 1995. Heraf fremgår det, at der ikke dispenseres for treårsfristen, jf. skattestyrelseslovens § 4, stk. 1, medmindre der er sket ansvarspådragende fejl i skatteforvaltningens behandling af den sag, der efterfølgende ønskes genoptaget. Det gælder således også, hvor f.eks. en modtager af uddannelsesstøtte efterfølgende har måttet tilbagebetale denne og ikke inden treårsfristen har ansøgt om genoptagelse.

Det er spørgerens opfattelse, at det var fejlagtigt, da man indskrænkede fristen fra fem til tre år, og med den nyeste genoptagelsespraksis må det konkluderes, at treårsfristen svækker den ressourcsevage skatteydere retsstilling og støtter de ressourcestærke fupmagere, skattetænkere

og andre, der balancerer på den tvivlsomme side af retsreglerne.

Den nuværende retstilstand forekommer åbenbart urimelig, og efter spørgerens mening er der akut behov for enten at forøge mulighederne for at søge genoptagelse, eller at fristen atter forlænges til fem år.

Svar (10/10 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter skattestyrelsesloven kan skattemyndighederne ikke forhøje en skatteansættelse senere end 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår, hvis ikke den skattepligtige på strafbar måde har forholdt skattemyndighederne skatte-relevante oplysninger, jf. lovens § 35.

Tilsvarende har den skattepligtige ret til at få genoptaget sin skatteansættelse, hvis anmodning herom – vedlagt nye oplysninger, der kan medføre en ændret skatteansættelse – fremsættes inden 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår, jf. lovens § 4.

Disse 3-årige ansættelsesfrister, der gælder fra og med indkomståret 1990, er kortere end de tidligere gældende 5-årige frister.

Baggrunden for afkortningen var bl.a. ønsket om at undgå gamle ansættelsessager, der på mange måder kan være en belastning for både den skattepligtige og for myndighederne.

Om folketingets behandling af lovændringen henvises til Folketingstidende 1989-90; FF. sp. 68, 279, 3381 og 3742; Tillæg A, sp. 193; Tillæg B, sp. 229; Tillæg C, sp. 87.

Ved siden af disse lovregulerede ansættelsesfrister kan der efter praksis administrativt gives tilladelse til nedsættelse af mere end 3 år gamle skatteansættelser.

Denne praksis er baseret på, at det offentlige ikke kan afholde udgifter uden lovhjælp, hvorfor tilladelse som udgangspunkt kun gives, hvor der foreligger ansvarspådragende fejl fra skattemyndighedernes side, således at et erstatningsansvar ved en eventuel domstolsprøvelse må anses for sandsynlig.

Denne praksis for bevillingsmæssig genoptagelse har ikke være helt konsekvent op gennem 1980'erne, men praksis er søgt gjort mere ensartet her i 1990'erne.

Endvidere er der i det såkaldte genoptagelsescirculære, jf. T&S-circulære 1993-9, åbnet for en mindre overskridelse af ansættelsesfristen i tilfælde, hvor hidtidig ligningsmæssig praksis er